

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS

8F.

VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 50 Cts

15

CHLORO, JE WEET TOCH WIE WILHELM TELL WAS, HE!

DE WONDERBARE VLINDERJACHT

In Frans Guyana in het jaar 1899. Eugène le Mouti, een jonge fat, die geen anderszins teverstaan heeft...

« Wat een nietsnut ! »

Dat duurt nu veer een jaar ! Hij ziet liever de anderen werken, dan zelf een hand uit te steken !

Zijn vader heeft nochtans al het mogelijke gedaan om hem een mooie toekomst te verzekeren, maar hij schijnt zich voor niets te interesseren ! Hij is waarlijk een lulard !...

Op een mooie lentedag, aan de oever van de Maroni verveelt Eugène zich zoals naar gewoonte...

Plotseling...

HO !

Hij heeft eensklaps een prachtige blauwe vlinder gezien...

Ja, dat is een « morpho », de vlinder waarvan men slechts twee exemplaren bezit...

Ha !
Ik heb hem !

Wat heeft hij schitterende vleugels !

Maar terwijl le Mouti het insect bewondert, komt een tweede « morpho » aangevlogen...

Ook de tweede kan hij vangen, en hij slaagt er na-
den in er zes en twintig te bemachtigen...

Ha ! Ik heb de truc gevonden ! Men moet hun vleugels in de zon doen blinken en dan kunnen de anderen opdagen...

Hij had zijn roeping gevonden : hij zou vlinderjager worden ! Van die dag af leefde hij alleen nog maar voor de geheimzinnige wereld van de vlinders. Hoeveel onbekende vlinders zouden er wel niet leven in het oerwoud dat zich voor hem uitstrekt ?...

Van dat ogenblik af, kent le Mouti een schitterende carrière. De vlinderjacht is een opwindende bezigheid die heel wat handigheid en vaardigheid vergt. Een vlinder achterna zitten, is helemaal niet makkelijk. Men moet het volhouden de vlinder, die voortdurend van richting verandert, overal te volgen. In de tropische wouden is de vlinderjacht gevaarlijk, want dan moet men het oerwoud in zonder wapens. Le Mouti heeft het tot zijn schade ondervonden.

Op zekere dag zat Eugène een grote ornatheptera achterna. Nog nooit had hij zo'n beklemmende jacht meegemaakt...

De vlinder streek neer op een plaats die bijna niet te bereiken viel, maar Eugène gaf de jacht niet op. Hij drong door het dichte struikgewas... Helemaal ! Een gevaarlijke slang lag daar in hinderlaag.

Plotseling sprong de reuzenslang recht. Het was een «haarkopworm» (1).

(1) Een slang die tot drie meter groot kan worden, en waarvan de beet dodelijk is voor de mens.

Eugène wordt tegen de grond geworpen. Hij kan de gevaarlijke kop van het beest slechts met grote moeite op afstand houden...

Ik kan mijn mes niet grijpen, en ik sta op zes kilometer van de hacienda. Wat nu gedaan?... Ik ben verloren!...

Hij tracht de slang te wurgen, maar tevergeefs...

Haar hals is te sterk. Ik moet trachten naar de hacienda terug te keren...

Moelzaam staat le Moult weer op... Maar hoe zal hij de afstand kunnen afleggen die hem van de hacienda scheidt?

Ik voel de kracht in mijn armen verminderen... Haar kop komt nader... Ze zal mij bijten!

En dan begint een koers tegen het uurwerk...

De vlinderjager is uitgeput... Alleen zijn wilakracht drijft hem verder...

Plotseling glijdt hij nlt! Bijna had hij de slang losgelaten!...

Hij sluipt er nuachtans in weer recht te staan want hij moet de hacienda bereiken...

Ik MOET er komen!
Ik MOET!

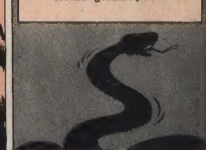
Na een eindeloze tocht bereikt Eugène eindelijk het huis...

HULP!

Helaas! Zijn kreten blijven zonder gevolg! Het is marktdag en alle knechten zijn naar de markt vertrokken. Le Moult bevindt zich alleen met zijn reuzenslang! Ze wordt steeds gevaarlijker...

Plotseling denkt de vlinderjager aan het gift waarmee hij zijn vlinders doodt, en loopt naar zijn laboratorium...

Snel!... Cyankali!... Snel!...

En...

PAK VAST!

De slang sterft bijna ogenblikkelijk. Uitgeput, meer door de emolies dan door de inspanning, zinkt Le Moult in een stoel.

Oel !... En men durft be-
weren dat de vlinderjacht een sport
is voor zondag-
wandelaars !...

Le Moult jaagt vlinders in alle
landen. Jaren gaan voorbij en
zijn verzameling wordt be-
reemd. Voor een insect nut
bonte kleuren getroost hij
zich enorme inspanningen...

Op zekere dag verlooft hij in Brazilië. Hij is op zoek
naar de « crydine », een zeer zeldzame vlinder. Hij
roept de hulp in van de Indianen.

Wie mij de « rode vlinder »
uit het woud kan brengen, krijgt deze
prachtige stol !

De Indianen begeven zich op jacht...

Indien ze mij maar
één enkele kondon brengen,
zou ik gelukkig zijn. Ik zal
die man royaal be-
talen...

Diezelfde avond...

Señor ! Señor !
Ik drie vlinders bren-
gen !... Jij mij stof ge-
ven !...

Nu
reeds ?...

Le Moult geeft de beloofde beloning, maar andere In-
dianen komen van alle zijden opdrukken. Ze brengen
hem allemaal vlinders !

Hier, señor !...

Ik ook, señor !...

Twee en twintig !

Maar
wat betekent
dat ?...

Dat is een catastrofe ! De Indianen hebben diezelfde dag méér dan
duizend vlinders gevangen, en Eugène moet kontant betalen ! !...

Ik ben
geruïneerd ! Ja,
geruïneerd !

Bij dageraad tracht te Moult het
dorp te verlaten, want hij vrees
dat andere vlinderjagers hem zal-
len lastig vallen.

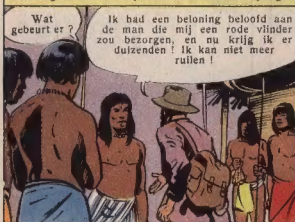
Helaas ! Het is reeds te laat...

Wij ook vlinders hebben !

Wat ga ik nu
doen ?

Gelukkig komt de hoofman van de stam opgaan.

Wat
gebeurt er ?

Ik had een beloning beloofd aan
de man die mij een rode vlinder
zou bezorgen, en nu krijg ik er
duizenden ! Ik kan niet meer
rullen !

Ik begrijp u, vreemdeling !
Ga in vrede ! Niemand zal u iets
in de weg leggen ! En die u nog
lastig valt, zal gestraft wor-
den !

Le Moult had weer een fantastisch avontuur achter
de rug. Tijdens de volgende jaren vervolledigt hij
zijn grote verzameling. Hij vindt nieuwe vlinder-
soorten, die hij zijn naam schenkt. Zijn werk heeft
ook onverwachte gevolgen : Dank zij hem krijgen de
gevangenen van Guyana een gelegenheid zich te
rehabiliteren.

Le Moult heeft mannen nodig. Hij kan er alleen
vinden tussen de strafgevangenen...

Aigesproken, mijnheer !
Je krijgt tien dwangarbeiders ! Maar ik kan
niet bogen staan voor hun gedrag...

Dank u, mijnheer de directeur !

De vlinderjager leert aan zijn assistenten de
principelen van de vlinderjacht.

Je zwait je net over
de grond, en draait het dan plot-
seling om !...

Enkele weken gaan voorbij. De dwangarbeiders, die Eugène geholpen hebben, zijn naar de gevangenis teruggekeerd, want anderen kregen nu een kans. Voor le Moutil werken is een beloning voor het goed gedrag.

De directeur is verwonderd...

Die ongelukkigen zijn dus toch nog vatbaar voor edele gevoelens... Alleen bij het horen van de naam «morpho» zijn ze ontroerd. Le Moutil is er in geslaagd meer te bereiken in één dag dan tien jaar wederopvoeding in de gevangenis... Het is waarlijk wonderbaar...

De directeur had juist geraden, want 's anderendaags, terwijl de vlin-derjager met twee dwangarbeiders naar het oerwoud is vertrokken...

Plotseling blijft le Moutil staan...

Hij kan de sprong van een jaguar niet meer ontwijken!

Maar de ongewapende dwangarbeiders leiden de aandacht van het roofdier af...

Het woedend beest werpt de twee moedige redders tegen de grond, maar de boy hervat zich, en schiet...

Twee dagen later...

Ja, ze zijn gered!... Op uw aanvraag worden ze uit de gevangenis ontlagen!...

Ik ben je het leven verschuldigd, vriend! Ik dank je!... Zo haast je weer op de been bent, mag je de gevangenis verlaten!

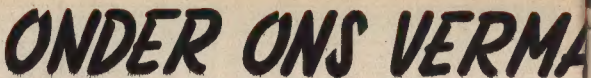
En ik moet je ook danken, vriend!

De «morpho», waarover gesproken wordt in dit verhaal is buitengewoon mooi gekleurd... Hij heeft blauwe vleugels, maar wanneer het insect naar links of rechts overheelt, wordt die kleur paars of groen. Thans vangen de vlinderjagers de «morpho» met rotte bananen, die met rum overgoten werden.

Vele jaren zijn verlopen. Le Moutil is nu 72 geworden. Dank zij hem is de handel in vlinders de tweede nationale inkomst van Guyana! Hij exposeert zijn verzameling in alle hoofdsteden. De vlinderfracht heeft hij nu opgegeven, om zich in Frankrijk terug te trekken...

Zohaast het weer lente wordt, krijgt de natuurkundige helmwee en denkt aan zijn grote vlinderjachten van vroeger. Dan begeeft hij zich naar zijn kasteel met Cri-Cri, zijn tortelduij...

En daar wacht hij, zoals vele, vele jaren geleden aan de oever van de Maroni, op een wonderbare vlinderjacht...

Ik beklaag de jongens die niet weten wanneer hun moeder, vader, zusjes, broers en familieleden verjaren of hun naamfeest vieren. (Er zijn er zo meer dan men zou denken!)

Veel jongens denken dat het volstaat van iemand te houden zonder meer, en dat het niet nodig is die gevoelens te betuigen door een vriendschappelijk woord, een attentie of een geschenkje. Zij menen dat dergelijke gevoelsuitingen alleen goed zijn voor meisjes... Hoe heerlijk vergissen ze zich!

Het komt er natuurlijk steeds op aan HOE men zijn liefde en vriendschap betuigt. Maar al is men dan eens onbeholpen, dat geeft niet. Het spontane gevoel dat het gebaar heeft ingegeven, maakt die onhandigheid goed!

Vergeet de Kruifje
niets niet!

Luc Bossuyt, Herderstraat, 81 L, Kortrijk, deelt ons mede dat hij in zijn stad een nieuwe Kuifjes Klub heeft gesticht met Kuifjeslezers.

Andere lezers die bij deze nieuwe klub zouden willen aansluiten, worden verzocht zich in verbindung te stellen met vriend Luc.

«Mijn broertje Guido is slechts vijf jaar, en stelt ook veel belang in uw weksblad, want want neem ik 's woensdags 's vondts naar huis kom, springt hij naar mij toe, en zit reeds in mijn zakken te zoeken om het eerst «Kuijfe» te mogen doorbladeren!» zo schrijft Valère Franco, van Buvingen (Limburg), en hij gaat verder dat hijzelf «Kuijfe» iedere week van A tot Z leest.

Beste dank voor je vriendelijke wensen, Valère.

Marc Beyens, Jef Van der Meulenstraat, 17-19, Gentbrugge (bij Gent), zou willen korresponderen met kuffieslezers uit Zwitserland (lieft Romaans Zwitserland), Frankrijk of Indonesië. Marc's hobby's zijn: fotografie, geschiedenis en geologie! Hij verzamelt ook postzegels en ruilt bona.

A. Raaymakers, Bredaseweg, 28,
Rijsbergen (Noord Brabant)
— Nederland, zou willen korres-
ponderen met een Kuifjeslezer van
ongeveer 14 jaar uit Zuid-Lim-
burg (Nederland), Zwitserland of
Duitsland.

Dirk Sloommaekers, Strijdhoflaan,
136, Berchem (Antwerpen),
is 12 jaar en wil postzegels ruilen
van Frankrijk en Canada, met
een Kuifleser uit Frankrijk,
Belgisch Kongo of Canada.

P Vanrijkel, Craenenbroeckstr., 6, Glabbeke (bij Tienen), zou graag willen korresponderen met Knijflezers van 16 à 18 jaar. Deze lezer houdt van zwemmen, vissen en postzegels. Hij verstaat Nederlands, Frans en Engels.

Els Maes, Carton de Wiartlaan, 133, Jette (Brussel), zou willen korresponderen met een Nederlands meisje van 14 à 15 jaar.

F. Weldema, Leenstraat, 13a,
F. Arnhem (Holland), zou graag
willen briefwisselen met een jon-
gen van 11 à 13 jaar, liefst uit
België. Deze lezer verzamelt post-
zegels en houdt veel van boeken.

Willy Verhaegen, Ruytenburgstraat, 80, Antwerpen, zou Kuifjespunten willen ruilen, en korresponderen met een jongen uit Duitsland, Oostenrijk of Zwitserland van ongeveer 15 à 17 jaar. Willy stelt ook veel belang in muziek en verzamelt postzegels.

Albert Delbaere, P. Jansonlaan, 39, Anderlecht, zoekt een korrespondent van 11 à 12 jaar.

WEET je dat de produktie van GRIMARD-BORSA nu met de KUIFJE's bons schenken? Indle je er echter nog geen aantre op de verpakkingen van de be schuilen en het brood, dan vo staat het het citaat van Dr Car rel uit te knippen dat op ieder verpakking voorkomt.

IEDER CITAAT HEEFT EEN
WAARDE VAN EEN PUNT! (Zie
onze kroniek van de Kuifje's bu
in N° 14, blz. 15.)

En ziezo: je hebt meteen weer een gelegenheid te meer om veel **KUIFJE's BONS** bijeen te krijgen.

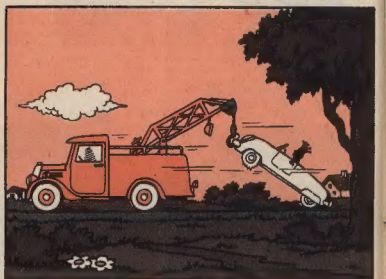

André Bindenga, van Rotterdam schrijft mij dat ook hij h
nieuwe «Kuifje» uitsteken
vindt, en dat hij er graag zo
willen aan meewerken, want o
de H.B.S. is hij conferencier e
boekje veel sukses met zijn mo
jes. Stuur er mij gerust nog en
kele, André, ik zal ze met ge
noegen lezen en misschien publi
ceren.

Lydie Cop, van Duffel, vraagt waarom wij geen jaartal in «Kulfe» vermelden. Is het niet ontgaan, Lydie, dat in ieder nummer van «Kulfe» het jaartal en de datum vermeld staan op bladzijde 28. onderaan?

en als hij 's zaterdags thuis komt
grijpt hij direct naar Kuifje! De
dag men hem iets tien keer ver-
vragen, maar naar het antwoord
kun je fluiten, zó is hij er in ver-
diept! Mijn grootmoeder leest na
de middag « Kuifje », en als ik
thuis kom van de boekhandel, is
« Kuifje » reeds helemaal gele-
zen! dit schrijft P. van Rijkel
van Glabbeek (bij Tienen).

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN
VAN ALBERT WEINBERG

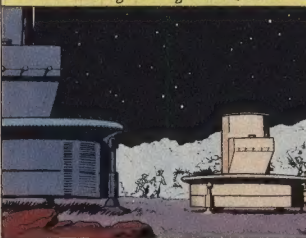
De aanwezigheid van Dan en Cartier werd opgemerkt door de geheimzinnige lui, die in de omgeving van het Arasmeer spoken...

Daar wordt een echte
belegering!... Wij zullen
niet veel verstand kun-
nen bieden!...

Achter ons ligt het
oerwoud!... En indien
wij er toe gedwongen
worden, zullen
wij ons verdedi-
gen!

In enkele seconden landen de tien vliegende platfor-
men en de bemanningen vervolgen hun vrienden...

Ze naderen... Hun vertenners ko-
men in beweging.

Laat ons snel, en zonder la-
waai wijken. De duisternis
van het oerwoud en het dichte
gebladerte zullen ons beschermen.

Ziezo! Hier kunnen wij ons in
hinderlaag leggen! De eerste
die hier voorbij komt
grijpen
wij vast!...

Vijf minuten later...

Luister!... Ik hoor
getraak!
Ze zijn daar!...

Plotseling ziet Dan in een
open plek in het woud vijf
mannen...

**HO! ZE KOMEN
RECHT OP ONS AF,
PRECIES
ALSOF ZE ONS
ZIEN!**

Cartier, ik begrijp het!... Wij moe-
ren oprukken snel! Wij moeten
minstens vijftig meter afstand tus-
sen ons en die kerels la-
ten...

Dan en Cartier springen uit hun schuilplaats
te voorschijn...

Vijftig meter...
waarom
vijftig meter?...

Omdat de helmen van onze
achternvolgers uitgerust zijn
met
infra-roodzoekers!

Sapnish! Dat zijn die onzichtbare
stralen die de mens toelaten
's nachts zo goed te zien als
in volle dag!...

En zonder zelf gezien
te worden!... Gelukkig
reizen de stralen niet
verder dan vijftig meter!...

Oef! Wij zijn gered!...
Nu moeten wij afwachten
wat er verder zal gebeu-
ren!

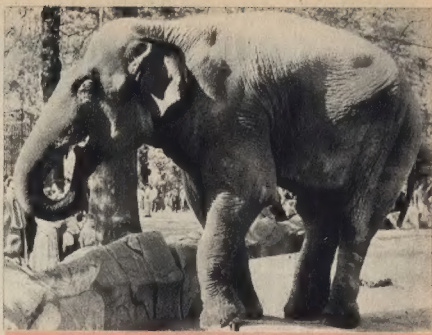
Vijftien minuten verlopen, en dan...

Ja, ik ook! Een langere
gefluit... Een gebrom... Wat
zouden ze nu van plan zijn?..
Wees op je hoede,
Cartier!...

Ik ben de koning van de wildernis en hoef geen list te gebruiken om een prooi te bemachtigen. Bekijk m'n tanden maar eens!

Een storblad modern? Daar lach ik om! Mijn over-over-over-grootouders hadden er reeds een. Een draagbaar storblad dan nog. Pas op als ik m'n spuit in werking breng!

DANK zij de geduldige studie en de uitgebreide opzoekingen van de biologen weten we dat de mens eigenlijk niet veel heeft uitgevonden wat niet reeds bestond bij planten en dieren. In sommige gevallen slaagde de mens er niet eens in het zó goed, zó kunstig te doen als de dieren of de planten. Op twee uitvindingen mag hij echter trots zijn, ze bestaan niet in de natuur: het wiel en de ritsluiting!

HET WONDER VAN D

Hibi, de Eskimovrouwen en de Negerinnen hebben niets uitgevonden. Kijk, hoe ik m'n baby draag!

ETEN OF GEGETEN WORDEN

ZO huilt de harde natuurwet, waaraan dieren en planten onderworpen zijn. Om aan eten te geraken moeten ze al hun kracht ontplooiën of, indien ze zwak zijn, een list aanwenden. Er zijn bv. vleeseters die slecht uitgerust zijn om op jacht te trekken en daarom een val maken, waarin ze hun argeloos slachtoffer lokken. Heb je het net van een spin al eens bekeken? Geen ingenieur doet het haar na. Een spindraad heeft de dikte van 0,0004 mm en 1400 draden samen zijn zo dik als één mensenhaar. Wist je dat aan een groot spinnet 120.000 druppels van een kleverige vloeistof bengelen, die door speciale klieren worden afgescheiden? Het is in deze druppels dat de insecten gevangen geraken. De waterspin is al even vindingrijk. Zij leeft altijd in het water en haar hele lijf is omgeven door een mantel, waarin lucht zit en die glanst als kwikzilver. Bovendien heeft ze nog een laag vernis op het lijf dat haar droog houdt. Haar nest ziet er uit als een duikerklok — je ziet de mens heeft niets uitgevonden — en daarin vangt ze de insecten.

ELECTRICITEITSCENTRALE EN HENGELROEDE

IN het geheimzinnige rijk diep in zee vinden we de mooiste, de vreemdste en ook de leukste die-

ren al is dit laatste vanzelfsprekend zeer relatief. Alle dieren zijn uitgerust voor de omgeving waarin ze leven. Toch is er een soort krab wier schild te klein is uitgevallen. Haat achterlijf is daardoor zeer kwetsbaar. Weet je wat ze doet om zich te beschermen? Het in een slakkenhuisje of een lege schelp steken. De eremijtkrab wandelt rond met een zeeanemoon op de rug, kwestie van goed beschermd en gekamoufléerd te zijn...

Daar waar nooit een zonnestraal kan doordringen en het eeuwig nacht is, kregen de vissen hun eigen elektriciteitscentrale mee. Er zijn vissen die hun prooi verlammen en doden met een elektrische ontlading. Zelfs voor de mens is het geraadzaam sidderden met rust te laten. Er zijn roggen die door een elektrische ontlading een volwassen man kunnen omver werpen!

Op de dijken van rivieren en kanalen zie je wel hengelaars die het geduld van een engel opbrengen om een visje aan de haak te slaan; een vis echter die zelf uit hengelen gaat, hoef je in onze wateren niet te zoeken. De geleerden noemen hem *Lasioagnathus saccostoma* (oef!), hij woont in de dieptes, zijn muil werkt als een wolvenvan en op z'n kop draagt hij een lang uitsteeksel dat er uitziet als een hengeloede met vlotter en haakje!

KOUD LICHT

JE hebt vanzelfsprekend al glimwormpjes gezien. Het is meestal als larve dat sommige insecten licht geven. In Zuid-Amerika is er een kever wiens licht men van op vijftig meter afstand zien kan, zo helder en stralend is het. Het zonderlingste van de zaak is, dat dit licht **KOUD** is. Alle lichtbronnen, door de mens gemaakt, stralen **WARMTE** uit, de dieren alleen kunnen **KOUD LICHT** voortbrengen. De geleerden spannen zich in om het geheim van het koud licht te vinden en aan te wenden.

EEN SCHAAR EN EEN BLIKJESOPENER

HEB je al eens een wespennest uitgetrokken? Neen? Nu, dat is ook maar best, want wespen zijn geen boesities om zonder handschoenen aan te pakken! Als ze hun angel eventjes in je huid zetten... nou dan weet je wel hoe laat het is! Zo 'n angel ziet er uit als een klein spuitje door de geneesheer gebruikt.

Van tangen, scharen en messen is de dierenwereld zeer goed voorzien. Heb je lust om een krab of een kreeft van dichtbij te bekijken? Steek je vingers liefst niet tussen de scharen van een kreeft, want de een snijdt, de andere is een soort notenkraker, die plet. Een volwassen kreeft heeft antennes op de kop, die van

Bekoorlijk ben ik niet, maar als het er op aan komt een grote mond op te zetten doe ik voor niemand onder!

E NATUUR

60 tot 90 cm lang zijn. Er is een reuzenkrab met hoge poten, ze lijkt daardoor op een steldoper, en ze heeft scharen die eventjes 2,50 m lang zijn! Die krab leeft langs de Japanse kusten op een diepte van 270 tot 360 m en wordt slechts zeer zelden gevangen. Ondanks haar monsterachtig uiterlijk is ze niet zo gevaarlijk, omdat ze zich op die hoge poten zeer moeilijk in evenwicht kan houden.

De scorpioen, die zich in de dag koest houdt en pas 's nachts op wandel trekt, is bijzonder goed bewapend. Hij heeft scharen en een staart die naar boven omgebogen is en die eindigt in een haak. Een klein beetje boven die haak ligt de opening, waaruit een gif spuigt dat niet te onderschatten is.

De poten van vele insecten doen dienst als mes. Hun dijbeen is het hecht, hun scheenbeen het lemmer van dit mes.

Wanneer het kuikentje rijp is om uit het ei te komen, klopt het met zijn bekje tegen de schaal die ten slotte breekt. Wist je, dat kuikentjes en ook kleine vogels een blikjesopener op hun bekje hebben staan en het daarmee is dat ze de schaal breken? Eens uit het ei verdwijnt dit uitsteeksel op hun bekje; ze hebben het immers niet meer nodig. Bij insecten staat die «blikjesopener» vaak op een poot.

VALSCHERM EN HELIKOPTER

NOG even willen we terugkomen op de spinnen en wel op een speciale soort: de roofspinnen. Ze zijn zeer talrijk en kunnen niet dicht op elkaar blijven wonen, omdat ze dan geen eten genoeg zouden hebben. Ze zwermen uit en hebben daarvoor een prachtig middel bedacht; ze «zeilen» aan een draad door de lucht! De roofspin weeft een krachtige draad, maakt die aan een uitstekende tak of steen vast. Ze strekt de poten, richt het achterlijf zijdelings tegen de luchtstroom in en de uitvloeiende draad vormt een lus die steeds groter wordt. Als de draad lang genoeg is, blijft de roofspin hem door aan het uiteinde, dan kruipt ze langs de draad naar omhoog en windt die op tot een propje watten of een wit vlokje en daarmee komt ze dan op een parachute naar beneden!

Je weet wel dat de zaadjes van planten hun eigen valscherms hebben en gedragen worden door de wind. Sommige zaadjes draaien rond en zijn best te vergelijken met de schroeven van een helikopter. Je ziet, hoe dieper men doordringt in de geheimen van de natuur, hoe dieper men er van overtuigd geraakt dat de natuur een wonder is.

Voor je fietslicht...

de dynamo

RV.3010

Duurzame magnetisering

FERROXDURE

Zij draait zo gemakkelijk dat zij nooit doorslaat

6 V - 3 W

PHILIDYNE

Bij alle weer, op alle snelheid geeft zij een sterke, regelmatige verlichting.

En om ze ten volle te benutten, zie hier een kop- en een achterlicht, eveneens gefabriceerd in

de **PHILIPS** fabrieken te Leuven.

TEKST EN
TEKENINGEN

DE TIARA VAN ORIBAL

VAN JACQUES
MARTIN

Zullen onze vrienden ontsnappen aan de sol-

daten van Arbaces die zoeken als speurhonden?

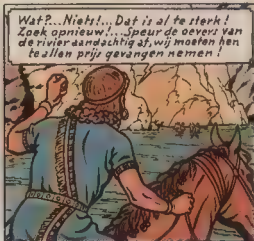
Onmogelijk nog verder te gaan...
Jij! Ze komen!...

Ginds is een uitgesloten rots... Kom,
wij gaan kijken!

Er is niemand, en bovendien is het reeds
te donker om iets te zien. Ik keer terug,
het water is te koud!

Begrepen!

Wat?... Nieht!... Dat is al te sterk!
Zoek opnieuw... Speur de oever van
de rivier aandachtig af, wij moeten hen
te allen prijs gevangen nemen!

Arbaces stuurt zijn soldaten voortdu-
rend opnieuw uit. De uren gaan voorbij
en de soldaten vinden niets...

Volgens mijn oordeel zijn ze ver-
drongen, exasperatie, en de zaken
moeten ergens op de bodem liggen...

Maar
waar...

Arbaces is buiten zichzelf van
woede omdat hij van zijn plan
moet afzien.

Ze vertrekken!... Heb je dat
gehoord, Oribal? Oef!...

En enkele minuten later...

De weg is vrij, maar weet voor-
zichtig! Wij moeten vlak langs
de rotsen gaan...

Ploteling...

Alex...

Alex...

Luister!
Ik hoor een zwak
geroep aan die
kant...

De jongens komen voorzichtig uit hun schuilplaatsen...

HOOI... ENAK!...
Hij leeft nog!

Ja, maar niet zo luid!...
Arbaces liet schildwach-
ten achter!

Ik heb de dood voor ogen gezien! Na mijn
val bleef ik urenlang in een struik zitten.
Toen de soldaten van Arbaces opnieuw
voorbij kwamen, ben ik er in geslaagd tus-
sen twee schildwachters naar hier te slui-
pen. Gelukkig zag ik jullie...

Wij mogen hier niet blijven. Ik heb ginds een
doorgang gezien... Kom, vooruit!

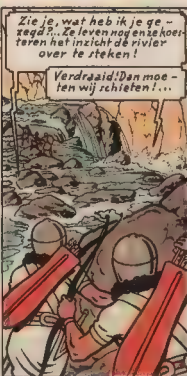
Maar op de
rotsen...

Ben je er zeker van dat
je hoorde praten?...

Heel zeker! Het was aan
deze kant... Wij moeten
naar beneden gaan om
der gerucht te maken...

En even later... Hier is de doorgang. Oribal en Enak, jullie gaan
vooraan. Maar pas op, een misstap zou fataal wezen!...

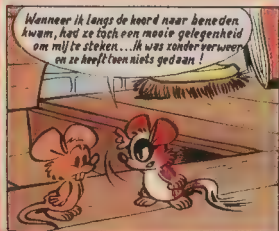
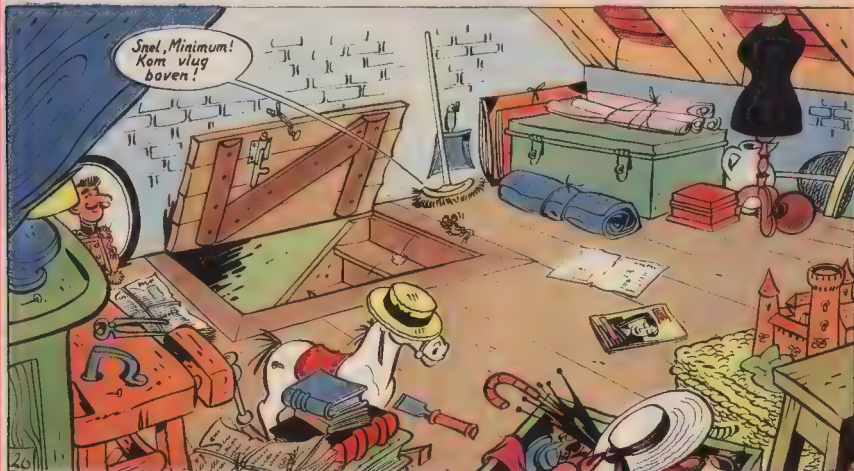
Zie je, wat heb ik je ge-
zegd?... Ze leven nog en ze hoer-
teren het inzicht de rivier
over te reken!

Verdwaasd! Dan moe-
ten wij schieten!...

En al onze vrienden in het
midden van de rivier zijn...

ALEX!... PAS OP!

Quentin Durward

Quentin Durward, de beroemde held van Walter Scott, is een stoutmoedig en eerlijk ridder.

DE jonge Quentin Durward verlaat op zekere dag Schotland, zijn geboorteland, om naar Frankrijk te reizen. Zijn oom, de graaf van Crawford, heeft hem er mee belast in zijn naam de hand te vragen van Isabella van Marcroy en Quentin Durward belooft plechtig deze vererende opdracht tot een goed einde te brengen.

Hij is een XVe eeuwse ridder zonder blaam noch vrees en bovendien gevoelig voor de poezie en de liederen van de minnestrelen. Het was in de tijd dat koning Lodewijk XI van Frankrijk en Karel de Stoute, hertog van Bourgondië, het geregeld met elkaar aan de stok hadden. Karel de Stoute is gewonnen voor de huwelijksplannen van de graaf van Crawford met Isabella van Marcroy, want hij ziet in Schotland een bondgenoot. Isabella echter voelt er niets voor en ze vlucht om zich onder de bescherming te plaatsen van Lodewijk XI in zijn kasteel te Tours.

Quentin Durward is gebonden aan de eed, die hij aan zijn oom heeft gedaan, en achtervolgt dus de gravin. Hij slaagt er in het kasteel van de koning binnen te dringen en het vrouwen van deze laatste te winnen. Quentin Durward wordt zelfs opgenomen in het gevolg van Lodewijk XI. Natuurlijk eist de hertog van Bourgondië de terugkeer van Isabella van Marcroy. De koning van Frankrijk veinst niet te weten waar de gravin is, maar, daar hij op dit ogenblik ook geen oorlog wenst met de hertog, stuurt hij haar naar de prinsbisschop van Luik. Quentin zal haar escorteren. Lodewijk XI, niet zonder reden « de sluwe » genoemd, hitst graaf de

la Marck op de kleine karavaan onderweg uit te roeien. Hij heeft echter de durf en de koelbloedigheid van Quentin Durward onderschat. Ten koste van haast bovenmenselijke inspanningen slaagt deze er in de soldaten van graaf de la Marck op afstand te houden en met Isabella Luik te bereiken.

Graaf de la Marck volgde de jonge Schot echter op de voet, hij vermoordt de prinsbisschop van Luik en wil zich meester maken van Isabella. Quentin Durward echter redt eens te meer het leven van de jonge gravin en doodt de la Marck in een zonderling duel. Daarna leidt hij Isabella naar het kasteel van Bourgondië. Hij vindt daar Lodewijk XI die door Karel de Stoute werd gevangen genomen en er bovendien van beschuldigd wordt, het bevel te hebben gegeven de prinsbisschop van Luik te vermoorden. Onze held kan Lodewijk XI van deze smet witwassen en dank zijn bemiddelend optreden, sluiten de koning van Frankrijk en Karel de Stoute vrede... voor een tijdje althans!

Intussen is de graaf van Crawford gestorven. Isabella is dus vrij de man te huwen van haar keuze. Iedereen raadt wel dat Quentin Durward de uitverkorene is.

Lodewijk XI ontvangt de gezant van de hertog van Bourgondië met veel pracht en praal. De eisen van die gezant schijnen op de koning niet veel indruk te maken.

Ben film in cinemascoop van de Metro Goldwin Mayer.

DE DRIE MUSKETIERS

Richelieu vraagt aan de drie musketers 'hem naar een herberg te begeleiden. In deze herberg nu luistert Athos een gesprek af tussen de kardinaal en zijn agente, milady de Winter...

MILADY LIJDT DE NEDERLAAG

151 DE oudste van de drie musketers droeg Porthos en Aramis op, de kardinaal te zeggen dat hij een verkenningstocht deed uit vrees dat de weg niet veilig was. Dan verliet hij de herberg aan de voorkant, om langs een kleine deur aan de achterkant tot op de eerste verdieping te klimmen. Hij draaide de deur zeer vlug open. «Herkent u mij, madame?» vroeg Athos met sombere stem. De jonge vrouw kwam een stap in zijn richting. «Graaf de la Fère!» — «Hijzelf, Milady. Ik weet dat u een machtige demon bent, maar met Gods hulp hebben de mensen de machten van het kwaad dikwijls overwonnen. Ik ben hier niet in naam van mijn familie, maar wel als vriend van ridder d'Artagnan.»

152 MILADY luisterde zonder een woord te spreken. Zij was bang. «Tweemaal, zo vervolgde Athos, hebt u getracht die ongelukkige jongeman te vermoorden, en ik weet dat u thans van Zijne Eminentie een document hebt gekregen, waardoor d'Artagnan aan uw wraakplannen werd overgeleverd. Maar, d'Artagnan is mijn beste vriend, en ik verbied u ook maar één haar van zijn hoofd te raken. U hebt een sekonde tijd: ofwel geeft u mij het document van de kardinaal, ofwel geef ik u aan bij de politie!» Milady zag aan het gelaat van Athos, dat deze bedreiging ernstig gemeend was. Bevend van woede greep zij het perkament en overhandigde het aan de musketer. Athos slootde het open...

153 HET is op mijn bevel, zo las hij, en voor het welzijn van de Staat dat de drager van dit document gedaan heeft, wat hij heeft gedaan. Getekend: Richelieu. De arme d'Artagnan was mool ontsnapt! «Het is goed! zei de musketer en nam zijn mantel. En nu ik je de tanden heb uitgerukt, slang, blijf als je kan!» Hij verliet de kamer zonder nog eens achterom te zien. Aan de deur van de herberg vond hij zijn paard dat op hem wachtte. Hij sprong in het zadel en reed dwars door de velden om de kardinaal en zijn kleine escorte in te halen bij de ingang van het kamp. Hij slaagde daarin zonder moeite. Enkele minuten later groette Zijne Eminentie onze drie vrienden en verliet hen.

154 DE volgende morgen gingen Athos, Porthos en Aramis hun vriend d'Artagnan opzoeken om hem de avonturen van de vorige nacht te vertellen. De Gascogner was zo ontroerd dat hij beelde. «En het document van de kardinaal? vroeg hij. Heeft ze dat nog?» — «Nee, hier is het!» zei Athos en overhandigde d'Artagnan het kostbare document. U bent dus voorlopig buiten gevaar, maar zelfs in Engeland is deze vrouw zeer gevaarlijk. Ik acht haar in staat om te slagen in de opdracht, waarmee Zijne Eminentie haar heeft belast. Zij is bekwaam Buckingham te laten vermoorden. Wij moeten haar absoluut onschadelijk maken...

155 DE vier vrienden stelden onmiddellijk een krijgsplan op. De volgende dag werd Planchet naar Londen gestuurd met een brief voor lord de Winter. De boodschap, getekend door d'Artagnan luidde als volgt: «Miford, de man die deze regels schrijft had de eer de degen met u te kruisen. Hij is zo vrij u een goede raad te geven: twee keer reeds was u bijna het slachtoffer van een aanslag op u gespeeld door een verwante die beweert dat zij uw erfgename is. De derde keer, dat is deze keer, zult u niet ontsnappen. Uw verwante is vanuit La Rochelle vertrokken naar Engeland. Bewaak haar van bij haar aankomst, want zij koestert vreselijke plannen. Lees haar verleden op haar linkerschouder!»

156 ZESTIEN dagen nadat hij Frankrijk had verlaten keerde de brave Planchet in het kamp terug. Het antwoord van de Winter was kort, maar stelde onze vrienden gerust: «Thank you, be easy!» — «Ik geloof, zei Athos met een zucht van verlichting, dat wij die slang eindelijk klein gekregen hebben.» Bij haar aankomst te Dover, werd Milady verwelkomd door een marineofficier, die haar verzocht plaats te nemen in zijn koets. De jonge vrouw koesterde geen wantrouwen. Na een vijftiental minuten verwonderde zij er zich over dat de rit zo lang was. Zij keek door het raampje. In de duisternis geleken de bomen op grote spoken die achter elkaar aanhielden. Milady huiverde...

EEN WAGEN WAAROVER MEN SPREEKT...

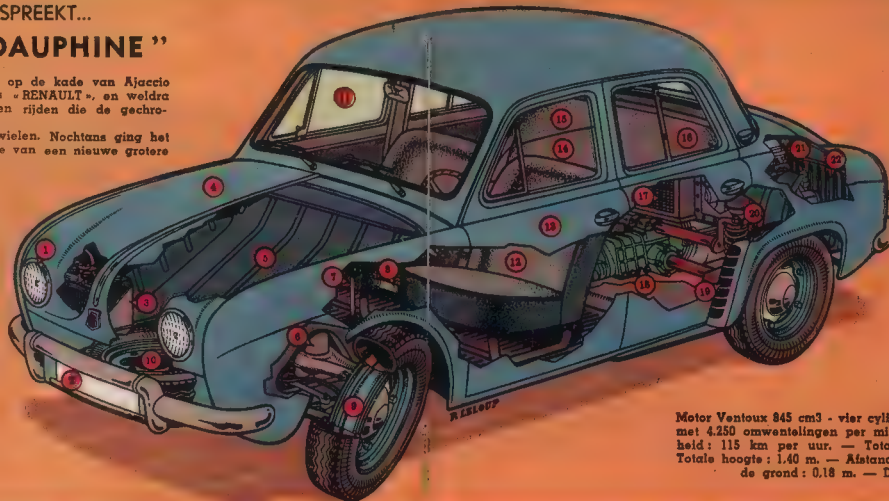
DE RENAULT 5 PK "DAUPHINE"

In het grootste geheim werden in januari jl. zes kisten op de kade van Ajaccio afgezet. Op ieder van die kisten stond in grote letters "RENAULT", en weldra kon men over de wegen van Corsica een wagen zien rijden die de geroemde inscripties "RENAULT" en "DAUPHINE" droeg.

Men herkende het karakteristieke motorgetank en de wielen. Nochtans ging het hier niet om een speciale 4 PK., maar wel om het prototype van een nieuwe grotere wagen met krachtiger motor. Het ging kort en goed om de 5 PK.! Terzelfdertijd als op Corsica werden met deze wagen proefritten gedaan in Noorwegen, Finland, Spanje, Portugal, Zwitserland, Italië, Joegoslavië en Griekenland. Na 2.000 km te hebben afgelegd kwamen de "DAUPHINES" te Parijs toe, met een hele boel ervaringen opgedaan in verschillende landen in totaal verschillende omstandigheden. Deze proefritten werden gedaan om te vermijden dat de klanten van Renault voor proefkonijnjes zouden moeten dienen.

De "Dauphine" is gebouwd zoals de 4 PK. De motor is krachtiger, de cilinderinhoud bedraagt 845 cm³ en geeft de wagen een effectief vermogen van 30 PK en een maximumsnelheid van 115 km per uur. De carrosserie is breder en langer. Alles is veel beter afgewerkt. Renault hoopt dat de bezitters van een 4 PK., die graag een wagen zouden hebben die sneller en krachtiger is, maar zich de moeite niet kunnen veroorloven zich een "Fregate" aan te schaffen, de "Dauphine" zullen kopen.

Zal de "Dauphine" weldra het sukses kennen van de 4 PK? Zal deze wagen beantwoorden aan de verwachtingen van de konstrukturs? Hierop antwoorden wij met de Engelsen: "Wait and see"!

BIJ DE CIJFERS

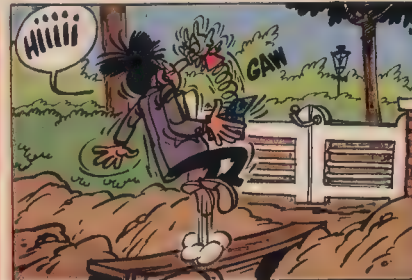
- 1) Holronde koplampen.
- 2) Toegang tot het reserve wiel langs een neerslaande klep.
- 3) Batterij in de achterste hoek rechts in de koffer.
- 4) Kap die van achter naar voor openslaait.
- 5) Bagageruimte.
- 6) Suspensie vooraan dezelfde als die van de 4 PK.
- 7) Versnellingshefboom.
- 8) Handrem.
- 9) Zelfde wielen als van de 4 PK.
- 10) Reserve wiel.
- 11) Schokbreker.
- 12) Twee onafhankelijke zetels vooraan.
- 13) Portier van achter naar voor openslaand.
- 14) Neerschuijvende raampjes en klein hoekraampje vooraan.
- 15) Zetel achteraan.
- 16) Schuifraampjes achteraan.
- 17) Water radiator.
- 18) Versnellingsdoos met 3 versnellingen.
- 19) Luchtinlaat van de ventilatie van de motor.
- 20) Telescopische schokbreker in de suspensievoor.
- 21) Motor afgeleid van de motor van de 4 PK.
- 22) Luchtinlaat.

KARAKTERISTIEKEN

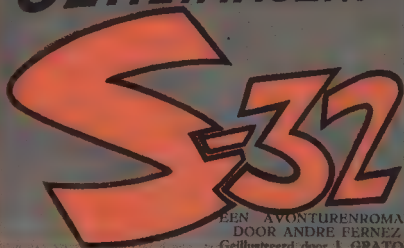
Motor Ventoux 845 cm³ - vier cilinders 58x80 — Compressie: 7.3. — Vermogen: 30 PK met 4.250 omwentelingen per minuut. — Totale gewicht: 835 kg. — Maximum snelheid: 115 km per uur. — Totale lengte: 3,85 m. — Totale breedte: 1,52 m. — Totale hoogte: 1,40 m. — Afstand tussen voor- en achterwiel: 2,25 m. — Afstand van de grond: 0,18 m. — Draaicirkel: 4,45 m. — Reservoir: 185 dm³.

De fratsen van Ton en Tinneke

DOOR F. van der Grinten

GEHEIMAGENT

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRÉ FÉRNÉZ
Geïllustreerd door J. GRATO

HET is over dat onderwerp dat Nummer één me wil spreken?

— Ongetwijfeld.

— Goed. Ik ben nu verwittigd en kan m'n batterijen opstellen.

— Voor ik ga, wil ik je toch nog waarschuwen voor Borchak, zei Stenner. Hij is het machtigste lid van het bureau van de organisatie. Hij is wellicht de éنية die Nummer één kent... Heb je iemand in dit land bij wie je kan onderdak vragen als je een harde noot moet kraken?

SERGE aarzelde even, dan antwoordde hij:

— Ja, ik kan naar onze agent Missin in La Plata.

Stenner schudde meewarig het hoofd. Met grote zakken onder de ogen, z'n melancholische blik en zijn bleek gelaat, bleekheid die nog werd onderstreept door de dikke, zwarte snor, zag hij er uit als een man die ziek is en tē moe om de strijd voort te zetten...

— Goede avond, Lortiz, zei hij... vermits er een Lortiz is. Er speelde een triestige glimlach om zijn lippen als hij naar de deur liep. Serge stond voor het venster van zijn kamer en oogde Stenner na, die met zware stap, het hoofd omlaag en de handen diep in de zakken in de nacht verdween. Hij begon sympathie te voelen voor dat zonderling personage.

★

HET dekor was hetzelfde, de mensen ook. Tussen Borchak, onheilspeklender en ijziger dan ooit te voren, en Costerena, onder wiens verstijfde glimlach en goedige rondheid ongetwijfeld een gewetenloze schurk schuil ging, zat de man met de zwarte kap onbeweeglijk als een standbeeld. Het was dertig minuten na twee uur. Twintig minuten te voren had Stenner agent S-32 afgehaald aan zijn hotel en had geen enkele toespeeling gemaakt op het gesprek van de vorige nacht. Serge was daardoor een beetje in de war gebracht: Hij had van de rit willen gebruik maken om de conversatie met Stenner voort te zetten... Nauwelijks had hij de mond open

DE TWEEDE ONDERVRAAGING

Stenner heeft geraden dat Gauvin een agent van de Franse legatspionage is. Daar Stenner de organisatie H wenst te verlaten, sluit hij een bondgenootschap met Serge. Samen zullen ze trachten de identiteit van Nummer één te ontdekken...

gedaan of een vlug gebaar van de Argentijn legde hem het twiigen op : onder het dashboard van de zwarte Dodge was er een minuscule mikro verborgen.

— Agent S-32, kom nader.

Het was de hese stem van de toonband die de stilte verbrak. Dit ceremonieel maakte nu al heel wat minder indruk op Serge dan de eerste keer en resoluut liep hij naar de tafel aan het einde van de kamer.

— Agent S-32, hernam de stem van Nummer één, ik heb u ontboden om nadere inlichtingen te krijgen over zekere gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan tijdens uw verblijf te Parijs. Borchak S-13 zal u ondervragen. Je antwoordt hem nauwkeurig en zonder franjes...

En net als de eerste keer daalde er een mikro van de zoljering tot vlak voor Serge neer. Zijn blik kruiste de klare ogen van de man met de zwarte kap en gleed dan naar Borchak...

— U zei ons, Lortiz, zo begon Borchak, dat u aangehouden werd door agenten van de D.S.T. en dat men u aan een verhoor heeft onderworpen in de rue des Saussaies. Wie ondervroeg u?

— Ik ken z'n naam niet, antwoordde Gauvin met vaste stem, het moet echter een hoog ambtenaar geweest zijn. Men noemde hem « patron ».

— Heeft hij tijdens die ondervraging de naam van de organisatie genoemd.

— Neen, antwoordde de Fransman zonder aarzelen.

— Heeft men je afgetast?

— Ja.

— Heeft men je uurwerk afgenomen?

— Ja.

— Heeft men het onderzocht in je aanwezigheid?

— Neen.

— Na hoeveel minuten of uren heeft men het je teruggegeven?

— Dat is moeilijk uit te maken. Twee of drie uren later, te samen met m'n papieren en andere voorwerpen in m'n zakken gevonden.

— Ben je er wel zeker van dat men je eigen uurwerk heeft weergegeven en je geen ander in de plaats gaf?

Machinaal had Nummer één de vulpen naar de linkerhand van de Fransman gestoken...

Daarvan kon Serge absoluut zeker zijn! Zeer terecht trouwens!

— Ja, het uurwerk dat men me heeft teruggegeven in de kantoren van de D.S.T. was ongetwijfeld het uurwerk dat ik in de rue de Châteaudun in ontvangst nam.

— Het is goed. De ondervraging is afgelopen.

Borchak had opnieuw zijn onbeveiliglijk, ijzig gelaat opgezet en deed alsof dit alles slechts een formaliteit zonder enig belang was.

In de stilte, die viel na het kort gesprek, scheen het Serge toe dat hij z'n eigen hart hoorde kloppen. Op z'n geelaat voelde hij de brandende blikken van de man met de zwarte kap.

— Agent S-32, zei plots de metalen stem, ik geef u een getijpt dokument. U schrijft er de drie eerste regels van over en zet er uw handtekening onder.

Een voelde Serge een grote onrust opkomen. Men hoefde inderdaad niet erg snugger te zijn om de reden van dit nieuw onderzoek te raden... Nummer één wantrouwde hem en wou zijn geschrift vergelijken met dat van Lortiz. Indien de organisatie te Buenos Aires een papiersnipper had met drie woorden van de hand van Lortiz, betekende dit een ramp. Indien men echter van uit Madrid een dokument met het geschrift van Lortiz moest sturen, had hij nog twee of drie dagen uitstel. In ieder geval bevond hij zich in een netelige positie.

De man met de zwarte kap lei een wit vel papier en een getijpt dokument voor Serge en haalde steeds zijwiegend, een gouden vulpen uit z'n zak en overhandigde ze.

Het was op dat ogenblik dat het incident zich voordeed. Het duurde slechts een fractie van een seconde en iemand anders dan Serge zou wellicht niets gemerkt hebben.

Machinaal had Nummer één de vulpen NAAR DE LINKERHAND VAN DE FRANSMAN GESTOKEN. EEN OGENBLIK STOKTE DE ARM EN KEERDE DAN HAAST ONMERKBAAR IN DE RICHTING VAN DE RECHTERHAND...

Gauvin nam de vulpen zonder enige verbazing of ontsteltenis te laten blijken, maar de spanning, die hij moest doen om zich te beheersen, vertroebelde een ogenblik zijn blik. Hij had de indruk dat z'n hoofd zou barsten. Wat hij, bij toeval, daar ontdekte leek hem zó monsterachtig, zó onmogelijk en verschrikkelijk dat hij er draaierig van werd...

Voor hem, voor hem alléén had NUMMER EEN HET MASKER AFGEWORPEN...

ZO STERK ALS HERCULES...

Dat is niet
verwonderlijk,
want hij at juist
de fijne deegwaren van

Toselli

JE VINDT DE « KUIFFE'S BONS » EVENEENS
OP DE VERPAKKINGEN VAN VOLGENDE PRODUKTEN :

**VICTORIA • PROSMANS • NOSTA
HORTON • GRIMARD & BORSA
PILSBERG • JU'CY & WHIP
SKI & FRANCO-SUISSE
MATERNE • PALMAFINA
TOSELLI • PANA**

DANK ZIJ DE KUIFFE'S BON BEKOM JE :

	Punten
I. DE AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIË : Negen reeksen van 10 prachtige kleurfoto's. Per reeks ...	50
II. AFDRUKPLAATJES KUIFFE : Vijf reeksen. Per reeks ...	50
III. BRIEFPAPIER KUIFFE : Omslag van 10 versierde omslagen en briefpapier. Per omslag ...	100
IV. KUIFFE'S CHROMO'S VAN DE COLLECTIE ZIEN EN WETEN. Per reeks	100
Vliegtuigen (Oorsprong tot 1914). — 10 reeksen van 6 chromo's.	
Vliegtuigen (Oorlog 1939-1945). — 10 reeksen van 6 chromo's.	
Automobil (Oorsprong tot 1900). — 10 reeksen van 6 chromo's.	
Marine (Oorsprong tot 1700). — 8 reeksen beschikbaar, twee in voorbereiding.	
V. DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST : Per omslag van 5 kunstreproducties ...	200
Farde 1 (17 ^e eeuw, reeks 1) ...	Vlaamse schilders.
• 2 (17 ^e eeuw, reeks 2) ...	Hollandse schilders.
• 3 (19 ^e eeuw, reeks 1) ...	Belgische schilders.
• 4 (Primitieven, reeks 1) ...	Vlaamse schilders.
• 5 (18 ^e eeuw, reeks 1) ...	Fransen schilders.
• 6 (19 ^e eeuw, reeks 2) ...	Fransen schilders.
• 7 (19 ^e eeuw, reeks 3) ...	Impressionisten.
• 8 (18 ^e eeuw, reeks 1) ...	Indische schilders.
VI. PORTEFEUILLE KUIFFE, in plastic • Lezard ...	200
VII. PORTEMONNAIE KUIFFE, in plastic • Lezard ...	200
VIII. KUIFFE'S PUZZLE, in karton (125 stukken) ...	200
IX. KUIFFE'S PUZZLE, op hout (135 stukken) ...	500

Stuur je KUIFFE'S bons naar KUIFFE, dienst T. of wissel ze uit in een van de warenhuizen A. L'INNOVATION.

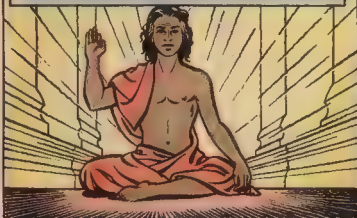
**VOLGENDE WEEK :
SERGE
VOLGT EEN SPOOR**

Wat is dat? Ik kan dat licht
niet meer verdagen, Teddy!

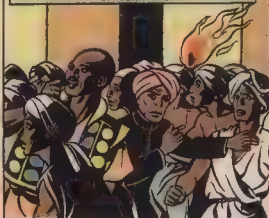
Wees kalm, Maggy! Het is
ongelooflijk, maar...

De geheimzinnige lichtschijn is verzwakt, en nu ziet
men de gourou Ramah te midden van de gang
zitten vlak voor de woedende Hindoes...

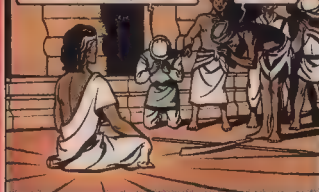
Nadat zij van hun eerste verbazing
bekomen zijn, geeft Gopal een teken aan
Mustapha, en de twee schurken muilen
er van onder...

Enkele inboorlingen kennen de gourou...
Zij werpen hun wapens neer en buigen
eerbiedig voor Ramah...

Ramah! Sadhuo, Sadhuo...

Sadhu!

Zoeken jullie iemand?
Waarom jullie tijd verspild
met dergelijke dingen?
Alleen de Davaloka (de
hemel) is jullie aandacht
waardig.....

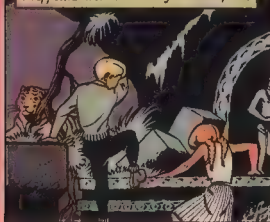

Zijn invloed op de massa is zo groot, dat
deze weer helemaal kalm wordt en met de
grootste aandacht luistert naar zijn wijze
woorden...

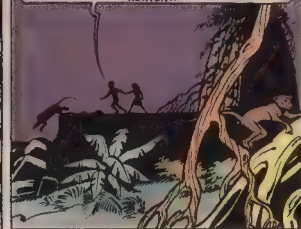

DE GEZEENDE

Teddy en Maggy maken van de ge-
legenheid gebruik om door de kloof te ont-
snappen. Buiten wacht Bengali reeds op hen.

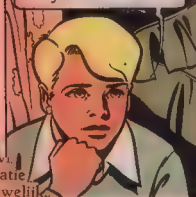
En nu vlug het woud in! Daar kunnen wij
enkele ogenblikken rusten om op adem te
komen...

Ziezo! Nu weten wij wat Indra,
Gopal en Mustapha iedere nacht
ufrichten...

Hoe zou je willen dat ik
je daarop antwoord? Je
weet nu toch reeds dat
men in India niet steeds
moet geloven wat men ziet?

Ba...Laten wij daarover
niet langer piekeren....
wij moeten zo spoedig
mogelijk terugkeren...

Vooruit, Maggy!...
Wij moeten ons haasten, of...

Teddy! HOOO!...

TALISMAN

Teddy en Maggy verstoorden de geheimzinnige nachtelijke plechtigheid van Indra. Zij wisten door de gangen van de tempel en worden plotseling verblind door een licht.

Lieve hemel! Je bent gekwetst?

Neen, ik ben alleen maar uitgeput... Ik ben zo moe... En ik heb koude...

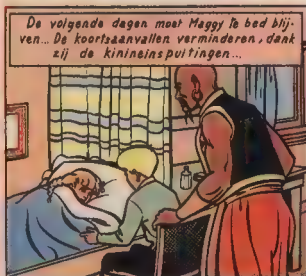

De emotie, de vermoedens en de lange tocht door het vochtige oerwoud hebben Maggy koorts op het lijf gejaagd...

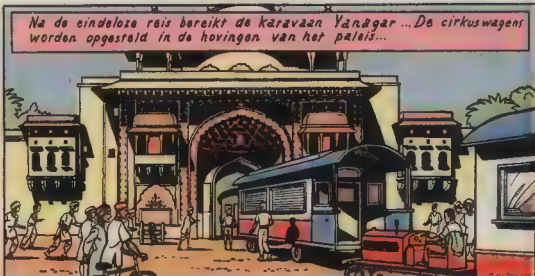

Teddy ondersteunt haar, en dank zij deze hulp bereiken ze het kamp bij dageraad...

De woonwagens!.. Nu zul je kunnen rusten!..

De volgende dagen moet Maggy te bed blijven... De koortsaanvallen verminderen, dank zij de kinineinspuitingen...

Na de eindeloze reis bereikt de karavaan Vanagar... De circuswagens worden opgesteld in de hofingen van het paleis...

De maharadja Indor heeft een fantastische ontvangst voorbereid...

De feestelijkheden duren tot laat in de nacht...

Gopal heeft geweigerd zich met Indra naar het paleis te begeven. Mustapha is er dus alleen...

Na dat hij er zich van vergewist heeft dat hij door niemand wordt gevolgd, launt hij over een balkon... Onder hem staat er een man...

... Teddy mag de maharadja niet ontmoeten! Begrepen?... Verloopt alles vlot, Alpur?..

Goed! Zag aan je meester dat ik voor Teddy zal 'zorgen'. En dat ik alles zal doen om je te helpen! Vaarwel!...

Hallo

Hallo, hier LUC VARENNE!...

GINO BARTALI

HET resultaat van die kampioenen is vaak troosteloos : Coppi rijdt goed als Bartali er niet is, en Bartali rijdt goed als Coppi uit de buurt blijft. Maar gewoonlijk wil de ene voor de andere de plaats niet ruimen. Het selectiecomité kiest de beide renners en gedurende heel de Ronde bekijken ze elkaar als kat en hond. En je weet wel, als twee honden vechten om een been, dan loopt een derde er mee heen...

Bartali, ook « vecchio » (de

SYLVEER MAES EN LOUISON BOBET IN DE RONDE VAN FRANKRIJK ?

DE Ronde van Frankrijk begint morgen niet, dat weet ik en toch spreekt en schrijft men er reeds veel over. Voor de Ronde immers wordt er een publiciteitscampagne gevoerd en in deze campagne zijn de Italianen altijd de baas. Zij hebben natuurlijk prachtige troeven : Coppi en Bartali. Zij wikkelen en wegen de kansen van beide knappe renners en likkebaarden reeds bij het vooruitzicht wat een herrie die twee zullen maken...

oude) genoemd, is thans 40 jaar en ontwipt niet. Hij zou alleen rijden om Coppi te pesten en hem een deel van zijn populariteit en van zijn krachten te ontnemen.

★

ALS de Italianen niet mee doen aan de Ronde, dan zijn de Fransen de grote meesters. Ik denk daarbij natuurlijk eerst en vooral aan Louison Bobet. Een tijdlang moest hij in de schaduw rijden van de Italianen en de grote Zwitsers, maar hij nam weer-wraak en was driemaal de grote overwinnaar van de Ronde van Frankrijk. Dat is waarachtig niet alledaags ! Om zijn sukses te verstevigen en meer publiciteit te maken, zegt Bobet ieder jaar na zijn overwinning dat hij zich terugtrekt, dat hij niet meer mee doet aan de Ronde. « Ik sta mijn plaats af », zegt hij, aan wie de Ronde? ». Eens ging hij zelfs zo ver te verklaren, dat hij in Jean Brancard zijn opvolger zag. Maar dat zijn allemaal woorden. Telkens als de ploegen voor de Ronde definitief gevormd worden, staat Louison Bobet aan de kop van de Franse lijst.

Over de Ronde 1956 weet men nog niets. Ik persoonlijk, zou Bobet

graght terugzien. In ieder geval staat het wel vast dat hij, indien hij mee doet, van dichtbij door iedereen zal bewaakt worden. Hij vertrekt met de meeste kansen en dat is voor de renners, welke deze eer genieten, vaak zeer lastig !

★

HEBBEN wij geen heel knappe ronde-renners, wij hebben toch iemand waarover erg veel gepraat wordt, voor, tijdens en na de Ronde. Ja, je hebt het geraden, het is Sylveer Maes. Hij is de technische leider van de Belgische renners. Zou het waar zijn dat alleen Sylveer Maes geschikt is voor deze taak, en dat er geen anderen zijn die het kunnen ? Wij hebben toch ook Jan Aerts ! Voor de Ronde begint wordt zijn naam telkens weer voorop gezet, maar als puntje bij paaltje komt, is het Sylveer Maes die benoemd wordt. Die oudrenner van Gistel is een sluwe vos. Is Sylveer Maes dan werkelijk zo slecht als sommigen beweren, of is hij zó goed dat men niemand vindt die het beter zou kunnen ? Ik denk dat noch het een noch het ander juist is. De taak van Sylveer Maes is zeer

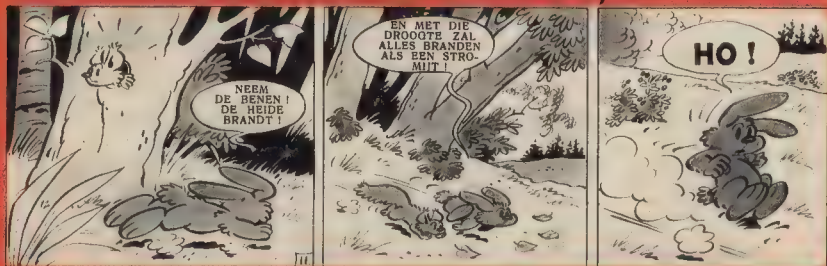
zwaar en ondankbaar. Het is inderdaad geen kleinigheid technisch leider van de Belgische rennersploeg te zijn. Sylveer Maes is werkelijk de voedservader van onze renners. Hij zorgt voor het beste eten, voor het beste hotel. Het ongeluk is dat onze renners daarvan te veel profiteren. Zij eten veel en lekker, wat hen op de weg niet altijd ten goede komt. Zij slapen goed en men heeft soms de indruk dat zij tijdens de rit op hun fiets ook nog soezen...

Wij zouden wensen dat Sylveer Maes meer initiatief nam, meer verantwoordelijkheid droeg. Wij zouden graag zien dat hij energieke maatregelen en energieke beslissingen nam, en zelfs risico's zou nemen. Sylveer Maes ondergaat de gebeurtenissen. Hij doet niets om ze naar zijn hand te zetten, om de overwinning af te dwingen.

De dag dat hij dit begrijpt zal hij werkelijk de leider zijn en zal iedereen hem als dusdanig erkennen.

Luc Varenne

DE DRIE BERGPLAATSEN VAN LANGOOR, HET KONIJN

Deze vrolijke geschiedenis wordt aangeboden door

DE ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTKAS

Wolvengracht, 48

(Wordt voortgezet.)

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE EEUW VAN PERIKLES

BIJNA alle volkeren kenden in de loop van hun geschiedenis een periode tijdens dewelke handel en nijverheid floreerden en de schone kunsten het toppunt van hun evolutie bereikten. Voor de Nederlanden spreekt men over de Gouden Eeuw, voor Rome over de Eeuw van Augustus. Men spreekt over die van de Zonnekoning Lodewijk XIV, en over de Eeuw van Keizer Karel. Griekenland kende zijn grootste bloei, toen Perikles staatsman was. Hij bracht Athene tot het toppunt van staatkundige invloed en geestelijke bloei. Zeer terecht noemt men de grootste bloeiperiode van Griekenland dan ook de Eeuw van Perikles.

1. - DE PERZEN WORDEN VERSLAGEN

ALHOEWEL de Perzen verslagen werden in de vlakte van Marathon en op zee te Salamis, was Griekenland nog niet vrij. Xerxes had immers zijn schoonbroer Mardonius het bevel gegeven heel het noorden van Griekenland te bezetten. Bovendien kruisten er nog Perzische schepen in de Egeïsche Zee. Dat bleef echter niet duren, want de koning van Sparta versloeg Mardonius bij Plataeae en een Atheens admiraal zegevierde diezelfde dag over de vijandelijke vloot. Toen dikteerde men de overwonnen Perzen de vredesvoorwaarden en Griekenland was verlost van de boze reus, het was vrij!

2. - EEN WIJS MAN

KALLIAS, de man die onderhandelde met Artaxerxes, de opvolger van Xerxes (deze laatste was intussen vermoord), was voorzichtig en wijzigde zijn bevestigde niet alleen Griekenland, maar ook de Griekse steden van Klein-Azië die te zwak waren om zichzelf te verdedigen. Zij sloten samen een verbond en plaatsten zich onder het gezag van Athene. Als middelpunt van deze «Eerste Attische Zeebond» kozen ze Delos, een klein eiland in de Egeïsche Zee. Athene liet zijn toekomst in handen van Perikles, een van de knapste en wijzeste staatsmannen die Griekenland kende, de man die Athene naar het toppunt van zijn bloei verzorgde.

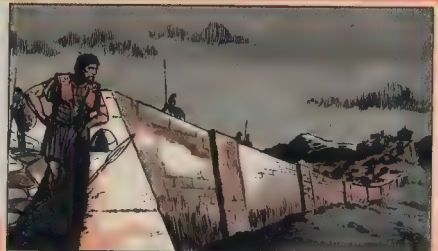
3. - DE SCHOONHEID VAN ATHENE

PERIKLES bracht de staatskas, die eerst te Delos werd bewaard, naar Athene en bouwde zijn hoofdstad weer op. Op de Akropolis rezen weldra prachtige gebouwen op en het mooiste daarvan was ongetwijfeld het Parthenon, een tempel uit wit marmer en Dorische zuilen die aan Athena was gewijd. Deze godin werd hier niet meer voorgesteld als een uil, maar als een reusachtige vrouwengestalte in volle wapenrusting. Het beeld helemaal in goud en ivoor gemaakt.

4. - DE PRACHTIGSTE BEELDHOUWERWERKEN TER WERELD

OP de Akropolis stonden de meeste tempels en deze heuvel werd het centrum van het godsdienstig leven. De ene tempel was al mooier dan de andere, maar bijzonder harmonisch en prachtig was het Erechtheion, een kleine tempel, waarvan de zuilen beelden — de beroemde dragende meisjes of karyatiden — waren. Het grootste godsdienstige feest van Athene, dit ter ere van Pallas Athene, werd in dit kader gevierd. Op een fries van 1 m hoog en 160 m lang beelde Phidias de processie der Panatheneïsche feesten.

5. - DE GOUDEN EEUW

PERIKLES vergat de belangen van zijn landgenoten niet. Athene was een zeemogendheid geworden, maar zijn haven, Piraeus, lag niet bij de deur en daarom liet Perikles van Athene naar de haven een weg aanleggen met aan weerszijden hoge, dikke muren. De verbinding van de stad met de haven was nu veilig. Perikles moedigde de kunstenaars aan en deed al wat in zijn macht lag om cultuur en wetenschap te bevorderen. Hij at niet van het geld dat hij had.

ONS VERHAAL
VAN DE WEEK

GEILLUSTREERD
DOOR
RAYMOND REDING

De troepen van Cornwallis komen naar hier. Een van onze anelle fregatten signaleerde dat «Le Tonnant», het Frans schip dat ons te hulp vaart, weldra hier zal zijn. Wij moeten het geschut dus naar het binnenland richten, verslaan jullie me?

De schildwachten deden wat hen gevraagd werd en richtten het geschut in de richting van Jerrystone.

— Kolonel, u hebt toch niet het inzicht het vuur op de stad te openen?

— Indien de Engelsen de stad binnen rukken, ben ik wel verplicht er op te schieten, antwoordde Steve ietwat geprikkeld. De lading van de Tonnant is tienmaal meer waard dan die enkele houten barakken...

— Zo?.. Maar in die houten barakken steekt alles wat wij berispen. Daar wonen onze vrouwen en onze kinderen.

— Je hebt gelijk! Ga naar de stad en verwittig al de burgers voor het gevaar. Zeg hen, met haast en goed naar de bossen te vluchten. Kom dan onmiddellijk naar hier terug met al de vrijwilligers die je kan vinden...

Twee uur later waren de schildwachten van de toren echter nog niet terug.

— Die duivelse sloebars! bromde Steve. Zouden ze dan werkelijk de plaat gepoetst hebben? En de anderen komen ook niet af! Nu sta ik hier helemaal alleen om het arsenaal te bewaken en de ingang van de baai.

Jerrystone lag achter een heuvel verborgen en Steve kon de stad niet zien. Met een verrekijker turde hij onafgebroken de zee af. «Le Tonnant» moest nu dicht bij zijn...

— Gered! riep hij plotseling. Daar is het schip! Daar is het schip! Met bolronde zeilen komt het hierheen...

Plotseling stakte de adem hem in de keel. — Is dat mogelijk? Dat is de Franse wimpel niet...

En inderdaad, Steve zag juist. Aan de grote mast wapperden de Engelse kleuren. Het was de «Belphégor», die onder het bevel van commandant Jackson de baai binnen liep.

— Ik begrijp het! Ruisterde Steve. Cornwallis heeft Jackson de opdracht gegeven de baai binnen te lopen vóór de aankomst

VLUG, mijn paard! Mijn paard en mijn pistolen! De Indiaanse bode meldt mij zo juist dat de Engelsen naar Jerrystone marsjer...

De oude negerslaaf krabde in zijn dik kroezelhaar en bekeek zijn meester zeer verbaasd.

— De Engelsen? Maar u is toch Engelsman, Mr Hickott?

De jonge Steve Hickott trok zijn hoge laarzen aan, zette zijn muts in bevel en op en riep:

— Mijn goeie, beste Zamba! Je begrijpt helemaal niets van wat er omgaat. Ik was Engelsman tot voor enkele weken. Nu ben ik een burger van de Verenigde Staten. Dertien staten, en o. m. de onze, hebben de onafhankelijkheid afgekondigd. Wij zijn dus geen kolonie meer van Engeland. Een Frans schip vaart ons te hulp. Het moet binnen enkele uren de baai van Jerrystone binnenlopen. Cornwallis, de Engelse generaal wil zich meester maken van dit punt van de kust, wij moeten er dus voor zorgen dat wij daar gereed staan om hem een warm onthaal voor te bereiden. Indien wij de kuststrook niet in handen krijgen, kan het Franse schip dat ons te hulp komt, niet binnenvaren.

STEVE sprong lenig te paard en gaf zijn knechten het bevel van hoove tot hoove te lopen om alle opstandelingen te versamelen en naar het arsenaal te leiden. Daar zou hij, Steve, op hen wachten.

— Wij zullen nooit talrijk genoeg zijn, zo voegde hij er nog aan toe, om tegen Cornwallis op te rukken, want die is zo geslepen als een vos.

Steve galoppeerde in volle draf naar het oosten toe. Hij was nog maar achttien jaar, en toch had het klein distrikt van Virginia hem tot leider van de opstandelingen ver-

koren. Zijn vader was officier geweest in het Engels leger, maar was uitgeweken ten gevolge van de godsdienstige troebelen, welke in die tijd Engeland versielden. Het was echter niet daarom dat men Steve tot leider had verkoren. Hij werd aangeleid om zijn moed, om zijn kracht, om de eenvoudige en directe wijze waarop hij bevelen kon geven.

Toen Steve Hickott aan de vierkante toren kwam, die dienst deed als arsenaal en als vuurtoren, waren de twee schildwachten juist klaar met hun ontbijt.

— Alarm, jongens! Alarm! riep Steve.

LONEL IS NIET TE KOOP

van « Le Tonnant ». Goed verscholen achter de rotsen van de baai kan de « Belphegor » aldus zijn rivaal opwachten en kelderen. Intussen trekt Cornwallis over land Jerrystone binnen.

— Ja! Die duivelse generaal was ons te slim af!

Met de wind in de rug voor de Britse korvet inderdaad naar de baai, die afgesloten was met een dikke ketting.

— Als ik de ketting niet wegneem, zo dacht Steve, zullen zij een sloep uitzetten en de havengul zelf openen. In ieder geval kan ik heel alleen niets ondernemen tegen dat schip... Of toch? Het ware misschien heel de « Belphegor » rustig in de baai te laten binnen lopen en dan een middel te verzinnen om hem te beletten er weer uit te varen...

De jongeman hees op de vuurtoren de wimpel « gezien ». Dan liep hij naar beneden en trok de zware ketting weg. De statige en fiere « Belphegor » liep de vaargeul binnen.

Aangevoerd door Zamba, verschenen de vrijwilligers op de heuvel. Toen zij de witte wimpel met rood kruis aan de hoge mast van de « Belphegor » zagen wapperen, liepen zij zich plotseling op de grond vallen.

— Wat betekent dat?... Hickott heeft ons

verraden! bromde een van de opstandelingen. Zie je, hij heeft de ketting weggenomen en die vervloekte Engelsen konden zonder hinder de baai binnen varen...

— De kolonel was heelst verlost aan de Roodrokken! zei een ander. Zijn vader heeft immers de Engelse koning gedurende twintig jaar gediend. Wij hadden hem nooit als leider mogen verkiezen.

Plotseling beefde de grond onder de voeten van de opstandelingen. Een vreselijke ontploffing hulde heel de baai in een dikke, zwarte rookwolk. Toen de rook eindelijk opgetrokken was, stelden de opstandelingen tot hun grote ontzetting vast dat de enorme vierkante vuurtoren verdwenen was.

Een uur later verscheen een jongeman aan de voet van de heuvel. Hij was door- nat en zwaaide de armen.

— Kolonel Hickott! riep Zamba en gek van vreugde liep hij naar zijn jonge meester.

— Wat is er gebeurd? vroeg een vrijwilliger.

— De Engelsen hebben ons arsenaal waarschijnlijk gebombardeerd?

— Maar neen! riep Steve. Heb je dat nu nog niet geraden? Ik liet de « Belphegor » rustig de vaargeul binnen lopen, dan

bracht ik alle kisten met buskruit vlak bij de ingang van het arsenaal. Ik ontstak de lont en liep tot achter gindse rotsen om dekking te hebben. Enkele seconden later is alles ontploft. De vuurtoren is weg, dat is waar, maar zien jullie niet dat de pui- nen de vaargeul afsnijden en de « Belphegor » gevangen is als een rat? Hij zit in de baai en kan er niet meer uit! Nu moeten wij de kommandant van de « Tonnant » er van verwittigen dat hij het anker moet werpen te Calmouth. Vrienden, we krijgen niet alleen de scheepslading van de « Tonnant », maar ook die van de « Belphegor », want, wat de bemanning van het Engelse schip ook doet, maar dan acht en veertig uur kan zij legen ons niet stand houden!

— Bravo, kolonel Hickott! riepen de opstandelingen en staken hun lange geweren in de lucht.

— En wij dachten reeds dat je uitgekocht was door de vijand! bekende een oude man.

Steve bekeek zijn vrijwilligers en riep :

— Al het goud van Groot Britannië volstaat niet om mij te kopen. Ik heb de dure eed gekworen deze grond, die de onze is, te bevrijden. Wees er van overtuigd dat een kolonel van de Verenigde Staten niet te koop is, zelfs al is hij pas achttien jaar oud!...

THEA ALBA, een Weense jongedame, levert hier het bewijs van haar buitengewone vingervaarigheid. Zij kan tegelijkertijd tien cijfers of tien verschillende woorden (selfs in een verschillende taal) schrijven. Haar tien vingers zijn volledig onafhankelijk van elkaar. Om met haar tien vingers tegelijkertijd te schrijven, steekt ze aan iedere vinger een buisje en schuift het krijt in het andere uiteinde van dat buisje. Probeer eens het haar na te doen !

EEN PRAKTISCH KAST

DIT mooi en stevig kast werd speciaal vervaardigd voor «Kultje». De naam «Kultje» staat trouwens in vergulde letters op de rugband. Het kan 26 nummers van ons blad bevatten. Dit kast is verkrijgbaar in de **KUIFFE'S WINKEL**, tegen de prijs van 50,— F., of met de post, na storting van deze som op P.C.B. 1809.16 van Kultje-Brussel.

DE POS

EEN PENNETREK

Om een goed grafoloog te worden, moet men het geschrift stuk voor stuk uit mekaar nemen, net als een meccano.

De r.b.v., is verdeeld in vier verschillende delen: 1) de opgaande lijn, 2) de ovale lijn, 3) de rechte lijn, 4) de onderste ovale trek. Deze vier verschillen de lijnen hebben indien wij het zo mogen uildrukken dezelfde famillenaam: pennetrek. Hun afmetingen echter verschillen allen naar gelang de hand die ze schrijft.

Kracht 1
vuur 2
fijn 3
broos 4

De pennetrek is een stuk leven, is een stuk van de persoon zelf die schrijft, en geeft een trouw beeld van zijn temperament weer.

Een brede, stevige pennetrek betekent, dat de persoon die schrijft veel vitaliteit heeft, sterk en krijgshaftig is. (Tek. 1).

De pennetrek van sommige mensen is zo dik dat men hem omwillekeurig vergelijkt met de lava die uit een vulkaan stroomt. Die pennetrek heeft iets van het oergeweld dat alle hindernissen overwint. Het is de pennetrek van mensen die vuur in de aderen hebben. (Tek. 2.)

Men heeft ook fijne geschriften. Een fijne pennetrek betekent fijnheid van vorm. Wanneer de pennetrek bovendien stijf is betekent dit een zekere doordringendheid en scherpte. (Tek. 3.)

Is de pennetrek fijn en afgerond, is de schrijver in kwestie delikaat.

Is de pennetrek uiterst fijn, heeft men te doen met een broos of teer mens. (Tek. 4.)

Tot volgende week, beste vrienden !

NIEUWS IN

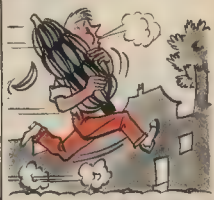
● Naar het schijnt heeft een Frans ingenieur een toeste uitvondend dat het geluid dempt. Wanneer men dit toestel onder het venster van zijn appartement plaatst, absorbeert en neutraliseert het alle geruchten van de straat.

● Regenmakers zijn voor het ogenblik aan het werk gezet in Spanje. Zij werken volgens een Amerikaanse techniek en zouden Madrid en omgeving tweemaal meer regen schenken dan er normaal valt.

● De oceaan is een goudmijn. Het zeewater bevat ongeveer 50 milligram goud

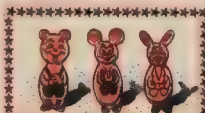
BANANEN, A. U. B. !

EEN grote fruitkompagnie van Stockholm heeft een praktisch middel gevonden om meer bananen te verkopen. Vier camionnetten, uitgerust met radio en met een flinke lading bananen rijden voortdurend door de straten van de Zweedse hoofdstad. De fruit-handelaars telefooner, naar de firma wanneer ze geen voldoende fruitvoorraad meer hebben. De firma alarmeert haar camionnetten per radio en deze leveren het gevraagde onmiddellijk. Dank zij dit eenvoudige en toch revolutionaire middel is het verbruik van bananen in vier maanden met 20 % gestegen. «Onze camionnetten, zo verklaart de directeur van de Stockholms fruitkompagnie, zijn zo vlug ter plaatse als de politiewagens!»

GOED NIEUWS VOOR DE HENGELAARS

HET gebeurt dat hengelaars in een tijde moeten zoeken alvorens ze genoeg regenwormen vinden die als naas zullen dienen. In Helsinki (Ver. Staten) had een vindingrijk man medelijden met die hengelaars en hij bouwde een automaat die, wanneer men een geldstuk in de gleuf werpt, een pak levende regenwormen aflevert!

Maak hen gelukkig ! 4 prachtige balloons

Met weinig geld kan je je kinderen gelukkig maken: Bezorg hen vier prachtige Amerikaanse reuze-ballons van 60 cm hoogte, die recht kunnen staan op hun voeten (een muis, een konijn, een pop, een cowboy). Men kan ze opblazen, zo dikwijls men het maar wil. Deze «balloons» zijn extra-solide: Het ideale spelgoed voor de vakantietijd ! Wanneer ze afgelaten zijn, nemen ze bijna geen plaats in. Stuur deze bon vandaag nog terug, want de beschikbare voorraad is beperkt.

Zend mij onmiddellijk, betaalbaar aan de postbode:
4 verschillende «balloons» 49 F.
6 » » 60 F.
12 » » 109 F.
Mr. Mevr. Onmiddellijk terug te sturen naar:
L A R T E X
496, Genèvestraat, Brussel.
Tel. 15.08.71

Time

DT is dan de nieuwe reuzenhelikopter YH-16 - A, die gebouwd werd in de Verenigde Staten. Hij is groter dan het tweemotorig vliegtuig Douglas DC 3, en kan veertig reizigers vervoeren. De helikopter is uitgerust met turbines en heeft tijdens een proefvlucht het snelheidsrekord voor helikopters officieus verbeterd met een snelheid van 267 km per uur, wat 15 km per uur meer is dan het vorig rekord. De reus kan stijgen met een snelheid van 650 meter per minuut.

TERUG NAAR DE GOEDE, OUDE TIJD

DE Engelsen oorlogsvloot kreeg een eenheid vervaardigd uit hout. Het gaat hier om een mijnveger, waarvan de kiel gemaakt is uit aluminium, geheel overtrokken met arcaïjshout. De boot is aldus beschermd tegen de magnetische mijnen. Het was 75 jaar geleden dat men in Groot-Brittannië nog een schip uit hout op de werf had gezet...

VERMAGERINGSKUR

JE hebt al wel eens mensen horen klagen over het feit dat ze een vermageringskur moeten doen. Geef hen de goede raad het nieuwe produkt te nemen, dat in Duitsland vervaardigd werd. Het heet thymymethyltetrahydro-oxazinydrochloride... Het verlicht, naar het schijnt, wonderen. Nu, wie dit woord fatsoenlijk wil lezen, moet zich zodanig inspannen dat hij beslist een kilo vet verliest!

LEES SNELLER!

ER zijn op de wereld een heleboel mensen die iedere dag grote stapels papieren te verwerken krijgen. Wij bedelen, dat zij al wat er op die papieren geschreven staat moeten lezen. De Amerikanen zijn van oordeel dat men tijd zou winnen indien men - vlugger dan vlug - kon lezen. Met dit doel werden er aan de universiteiten van de Ver. Staten colleges geopend onder het motto: Lees vlugger! Men heeft hiervoor zelfs een speciaal apparaat uitgevonden, dat op een bepaalde snelheid over het blad glijdt dat de leerling moet lezen. Langzamerhand wordt de snelheid opgevoerd tot de leerling in staat is 1.800 woorden per minuut te lezen. De vraag is nu, of dat nieuw apparaat de lezer ook meeleen leert al die 1.800 woorden te verstaan?...

KAN MEN HET IJS VAN DE POOL DOEN SMELTEN?

EEN Russisch ingenieur hield voor radio Moskou een uiteenzetting over een zeer interessant onderwerp, nl. over het wijzigen van het klimaat aan de Pool. Hij stelt voor een dam te bouwen die de Straat van Bering, die 80 km lang is en Siberië van Alaska scheidt, zou afsluiten. De uitgestrekte ijsvlakten van Noord Amerika en Siberië zouden daardoor een milder klimaat krijgen en uitgestrekte gebieden, waar thans alle leven dood is, zouden weer vruchtbare worden.

ZOU JE EEN GOED AMBTENAAR ZIJN?

60 PUNTEN: Je bent de ambtenaar die leden weggevoert want Vrees niet, je zult je plaats nooit verliezen. Je bent zeer gewetensvol, zeer stipt en vlijtig. Bravo!

VAN 50 TOT 59 PUNTEN: Ook jij bent een goed ambtenaar, een man waarop men rekenen kan. Noteer je zwakke punten en tracht ze te verbeteren.

VAN 40 TOT 49 PUNTEN: Je bent geen model-ambtenaar, maar toch ben je een zeer waardevol medewerker. Tracht enkele zwakke punten te verbeteren, je zult er voor beloond worden.

VAN 30 TOT 39 PUNTEN: Je bent de middelmatige beampte. Je rendement is onvoldoende. Het ontbreekt je aan eigenliefde. Doe van nu af eens hard je best. Wil zijn er van overtuigd dat je slagen zal!

VAN 20 TOT 29 PUNTEN: Mijn beste vriend, de tijd gaat niet vlugger als je om de vijf minuten naar de klok kijkt. Doe je werk met hart en ziel anders beleef je er geen vreugde aan en vervel je je. En dat is toch een beetje triestig, vind je niet?

VAN 10 TOT 19 PUNTEN: Indien je ambtenaar wil worden, doe dan van vandaag af eens je best je huiswerk keurig en netjes te maken. Tracht in alles stipt te zijn. Ik wens je veel geluk!

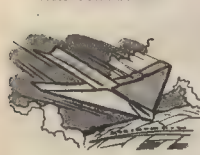
VAN 0 TOT 9 PUNTEN: Nee, mijn beste, sluit je niet op in een bureau. Je bent er helemaal niet voor geschikt. Er zijn zo veel andere stadien. Kies er een uit die je bevalt en waarvoor je geschikt bent. Kies er liefst een die je onafhankelijk maakt, alhoewel men in het leven steeds van iemand afhangt...

HET KORT

per ton. Indien men dit goud aan het zeewater zou kunnen onttrekken, ware het mogelijk aan iedere inwoner van onze aardbol 35.000 kg goud te geven!

● Een inwoner van het rustige Apeldoorn werd om drie uur 's morgens gewekt door iemand die stevig op de deur klopte. Hij liep naar beneden, opende de deur en stond oog in oog met een reusschte beer. De man haastte zich natuurlijk de deur weer te sluiten en de politie te waarschuwen. Die ongewone nachtelijke bezoeker was ontsnapt uit een dierentuin...

DRIEMAAL PER WEEK DOET EEN PAPIEREN Vliegtuig NEW YORK-LONDEN

DRIEMAAL per week stijgt er van de New Yorkse luchthaven Idlewild, een PAPIEREN Vliegtuig op met bestemming naar Londen! De vlucht met dit papieren vliegtuig - die natuurlijk alleen denkbeeldig wordt gemaakt - staat bekend als VLUCHT 1000 en is een onderdeel van de uitgebreide onderzoeken en voorbereidingen, die getroffen worden met het oog op het inzetten van straaltverkeersvliegtuigen over de Atlantische Oceaan. Men wil nl. uitmaken in hoeverre deze straaltvliegtuigen zouden kunnen gebruik maken van de snelle straaltstroomwinden die boven de Atlantische Oceaan in oostelijke richting waaien. De snelste straaltstroomwinden worden op een hoogte van 9.000 meter waargenomen, dat is 1500 meter boven de normale hoogte waarop door de huidige Super Stratokruisers wordt gevlogen. De gunstige vlieghoogte boven de Atlantische Oceaan, aldus werd ontgans uitgemaakt, ligt tussen tien- en dertien duizend meter. Daar kunnen de straaltstroomwinden de reis met een uur verkorten, de lucht is er rustiger wat het vliegen veiliger en prettiger maakt.

Het weekblad "KUIJJE" is 11½ jaargang, Lombard Uitgeverij, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.10. — Uitgever-Directeur : Raymond Leblanc, Isidor Gerardina, 9, Brussel. — Heliodruk : De Drukkerij J. C. Van Cortenberg, 290-292, Van Volkenhul, Vort-Brussel. — Publiciteit : PUBLI-KB.

KUIJJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Oiro 655.389 — Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 10 cent.

HER KAN MEN KUIJJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD, 1, A. 90, Chaussee d'Antin, Paris IX.

Zwitserland : INTERPRESS S. A., I. rue Jean-Sejor, Lausanne.

Kongo : KUIJJE KONGO, P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).

PERIGORD VALLARD, Viale Montello, 16, Milan.

Canada : 5009, avenue Papineau, Montreal 34 (Que.).

ABONNEMENT

Belgie Buitenland

3 maanden ... 95,- F. 105,- F. 3.00

6 maanden ... 180,- F. 205,- F. 6.00

1 jaar ... 350,- F. 400,- F. 7.00

Opzage gecontroleerd door Deves.

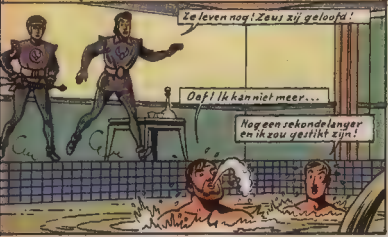

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR P. JACOBS

Blake en Mortimer zijn in Atlantis en staan onder de bescherming van prins Ikaros, zij werden bijna het slachtoffer van twee geheimzinnige personages die hun appartement binnendrongen...

Op het moment dat Blake en Mortimer half verstikt boven water komen - de dichtheid van het water had hen aan de blikken van hun vrienden onttrokken - komen de prins en zijn helpers de badkamer binnen...

Ze leven nog! Zeus zij geloofd!

Oef! Ik kan niet meer...

hag een schandeler en ik zou getikt zijn!

Terwijl de wachters trachtende sporen van de aanrander te vinden, brengen Blake en Mortimer de prins op de hoogte van de gebeurtenissen.

Jammer genoeg konden wij onze bezoekers niet zien...

Wij hoorden echter een zacht gezoem en stemgefluiser...

Gezoem? Zouden ze uitgerust geweest zijn met een Planos? (1)

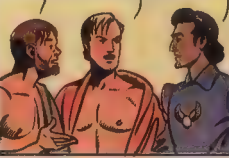

(1) Planos: individueel toestel om te vliegen.

En dat stemgefluiser... Hebben jullie geen enkel woord opgevangen?

Het was erg vaag...

Toen ik het waagde m'n hoofd een seconde boven het water uit te steken, hoorde ik zo iets als Balak of Halak...

Ikaros heeft als hij deze woorden hoort...

Ben je er wel zeker van? Denk goed na... Het is zeer belangrijk... Waarhet niet Talak?

Ja, dat moet het geweest zijn.

Ikaros bekijkt hen een ogenblik ongelovig en murmelt dan:

Talak!... Talak! Zou dat mogelijk zijn? Ik wil er het fijne van weten... Dat was al te vreemd!

De prins blijft in gedachten verzonken. Dan zegt hij op besliste toon:

Heren, ik moet enkele dagen op reis om de zaak grondig te onderzoeken.

We kunnen u misschien vergezellen. De lucht in dit paleis is niet erg gezond voor ons...

We kunnen u misschien van enig nut zijn...

Ik weet niet of ik het recht heb u aan een nieuw gevaar bloot te stellen... En ik ben ook niet gerust als u alleen hier blijft. Wie weet warmen regen u anders met tijdent m'n afwezigheid... Het is goed, ik neem u mee.

Een uur later...

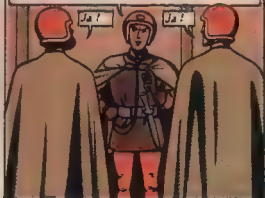
Hoe vind je me in het planje van Phulas?

Prachtig. Je ziet er uit als een echte wachter van Atlantis!

Doch, daar verschijnt de prins...

Vrienden, ik moet u van vervuilingen dat onze zending heel belangrijk en ook erg gevaarlijk is. Bent u nog steeds bereid me te volgen?

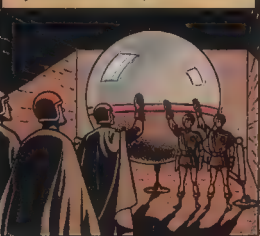
Ja!

Ja!

Langs een eindeloze rij donkere gangen verlaten de drie gezellen in het geheim de luchtvaartdektoren.

Ze komen aan een startplaats waar, naast een Spheros, reeds twee trouwe en moedige dienaars van de prins wachten...

Ze stappen in en verlaten stil en geluidloos de tunnel...

Plotzeling sijgt het fantastisch toestel als een blinkende glasbol in de lucht...

De vijf inzittenden vermoeden niet dat Magon hen, met behulp van een verrekijker, heeft zien vortrekken...

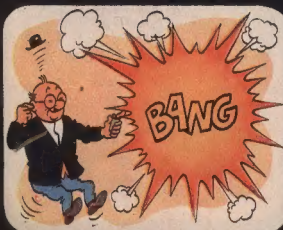
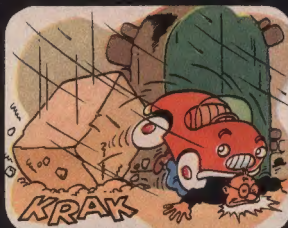
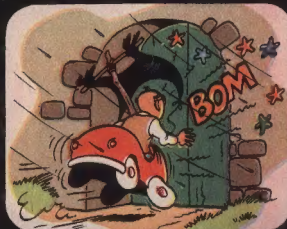
Geen twijfel mogelijk. Zij zijn het!

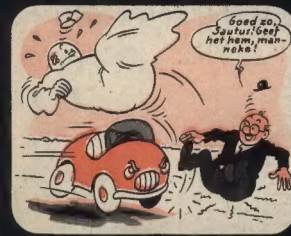
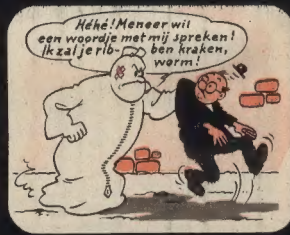
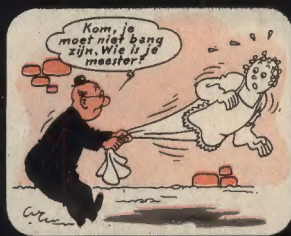
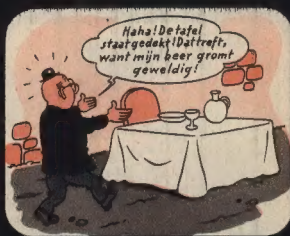
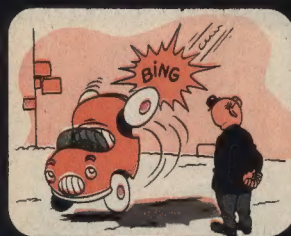

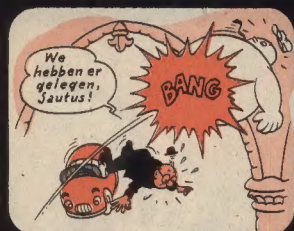
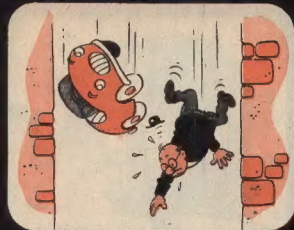
Onze TEKEN- FILM

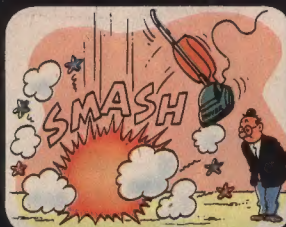
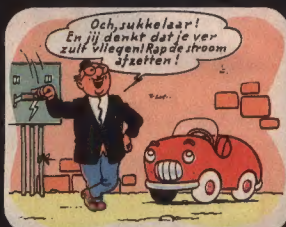
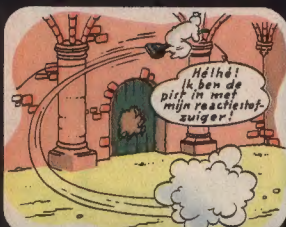
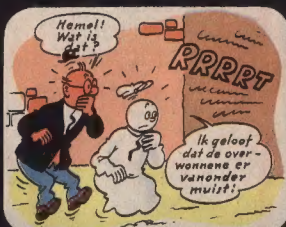
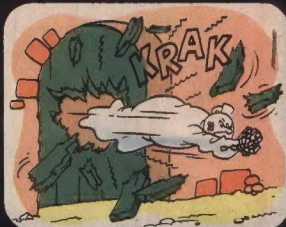
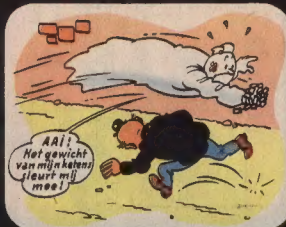
door
BOB DE MOOR

MEESTER MUS EN DE SPOKEN

VOLGENDE WEEK
KOKO
EN
PIERKE